

det nødvendigt for Føreren Vedkommende at give en ufravigelig Beskyttelsesregel svarende til den, som i § 15 gives for Sømanden, idet man ligesom den nugældende Sølov gaar ud fra, at en Skibsfører maa være i Stand til fuldt ud at bedømme Indholdet af de Aftaler, han indgaar.

I Sølovens § 62, 2. Stk. bestemmes, at hvis Losning skal finde Sted, maa Føreren ikke fratræde, førend Losningen er endt. Denne Bestemmelse er af flere Grunde ikke medtaget i Udkastet. Dels vil det ikke altid være nødvendigt, at Føreren venter med at fratræde, indtil Losningen er endt, dels kan Bestemmelsen give Anledning til den Misforstaaelse, at Føreren straks, naar Tjenesten udløber, kan gaa fra Skibet, hvis der ikke skal finde Losning Sted. Men selvfølgelig kan der være andre ligesaa vigtige Pligter, som den fratrædende Fører maa varetage, inden han forlader sin Tjeneste; han kan have Pligter med Hensyn til Skibets Fortøjning, Indklarerung, Lastning, Afgivelse af Søforklaring m. v. Nogen Lovregel herom kan næppe gives og er heller ikke fornøden. Det følger af Forholdets Natur, at Skibsføreren forinden sin Fratræden maa udføre de Pligter, som efter Sædvane udføres af en fratrædende Fører, eller som under de foreliggende Forhold ikke kan opsættes, til den nye Fører tiltræder.

Grundene til, at Sølovens § 62, 3. Stk. er udeladt, er omtalt ovenfor S. 26.

Til § 3.

Den Omstændighed, at Skibsføreren som Rederens Repræsentant i stort Omfang kan forpligte Rederen, bevirker, at det er en afgørende Forudsætning for Tjenesteforholdets Bestaaen, at Føreren nyder Rederens Tillid. Det almindelige Princip om, at ingen kan optræde som Repræsentant for en anden længere, end denne anden ønsker det, bør i særlig Grad finde Anvendelse med Hensyn til Skibsføreren som Rederens Repræsentant under Hensyn til de meget store Interesser, det er Føreren betroet at varetage ofte uden Mulighed for at kunne raadføre sig med Rederen i vanskelige Situationer. Søloven har derfor i § 61 fastsat, at Skibsføreren til enhver Tid kan afskediges, og denne Regel er optaget som 1. Stk. i Udkastets § 3.

Medens der saaledes er hjemlet Rederen Ret til, naar han ønsker det, straks at skille sig af med en Fører, som han ikke længere har Tillid til, maa paa den anden Side Loven indeholde Regler, der giver Føreren økonomisk Erstatning, hvis Afskedigelsen ikke sker i Overensstemmelse med Tjenesteaftalens Bestemmelser.

Efter Sølovens § 65 er der i saadanne Tilfælde tillagt Føreren Krav paa »hele den ham tilsagte Hyre«, eller, hvis han var antaget paa ubestemt Tid, en i Loven fikseret Tillægshyre paa fra 1 til 3 Maaneder efter det Sted, hvor Afskedigelsen er sket. Yderligere tillægges der i § 66, hvis Skibsføreren Tjeneste ophører paa andet Sted end vedtaget eller forudsat, Føreren Godtgørelse for Rejsseudgifter med Underhold under Rejsen. Kommissionen har ikke ment at kunne blive staaende ved disse Erstatningsregler. Paa den ene Side kan Udbetalingen af »hele den tilsagte Hyre«, hvis Føreren har været antaget paa lang Tid uden Adgang til Opsigelse og maaske straks efter Afskedigelsen faar ny Stilling, medføre, at der gives ham langt mere end Erstatning for det Tab, han har lidt, paa den anden Side kan de fikserede Erstatningsbeløb i mange konkrete Tilfælde virke ubilligt ved at give Føreren for lidt.

Kommissionen har ment, at det almindelige Erstatningsprincip bør anvendes, saa at Skibsføreren faar erstattet det Tab, han lider ved, at han afskediges før Tjenestetidens Udløb uden Hjemmel i § 4 eller i § 5, men har samtidig ment, at der af Hensyn til de Bevisvanskeligheder, der ofte foreligger, bør fastsættes et »Normaltab«, som erstattes i Mangel af Bevis for det virkelige Tabs Størrelse. Fastsættelsen af Reglen om »Normal-